

سیاست هویت (۲ از ۳)

مدل تکثرگرا، تفاوت‌های موجود میان گروه‌های قومی و زبانی **حفظ** و حتی **تشدید** می‌گردد.

در این الگو، همچنان وجود یک **ساختار مشترک سیاسی** و اقتصادی ضروری دانسته می‌شود؛ که گروه‌های **مختلف** را به یکدیگر پیوند دهد.

در مدل تکثرگرا :

۱- گاهی **بعد فرهنگی** هویت و تمایزات زبانی، قومی، مورد تأکید قرار می‌گیرند ۲- گاهی به **بعد سیاسی** هویت توجه می‌شود و بر آزادی‌های اجتماعی اقوام و گروه‌های مختلف تأکید می‌شود

۳- گسترش برابری و رفع تبعیض‌های قومی و گروهی نیز در **بعد اجتماعی** هویت مورد توجه قرار می‌گیرد.

سیاستِ هویت می‌تواند **دو چهره** پیدا کند:

۱- یا به صورت **افراطی** بر تفاوت‌ها و گوناگونی‌ها تأکید می‌کند و سبب **چندپارگی** سیاسی و فرهنگی درون جوامع می‌شود

۲- یا گروه‌های **به حاشیه رانده** شده را به رسمیت می‌شناسد و از آنان **حمایت** می‌کند.

شناخت متقابل هویت‌ها یا «**الگوی تعارف**» در مقابل دو الگوی همانندسازی و تکثرگرا قرار می‌گیرد و به **شناخت متقابل افراد**، گروه‌ها و جوامع از یکدیگر توجه دارد.

شناخت متقابل افراد و جوامع از یکدیگر، هم به آنها **کمک** می‌کند که تفاوت‌های همدیگر را درک کنند و به این **تفاوت‌ها** احترام بگذارند و هم **اشتراکاتی** را ایجاد می‌کند که به بهتر شدن روابطشان منجر می‌شود.

تعارف به معنای شناخت متقابل است. «**الگوی تعارف**» در مقابل «**الگوی تنازع**» قرار دارد و همان الگویی است که **قرآن** ارائه می‌کند: و تأکید می‌کند که هیچ کدام از این ویژگی‌ها، **ملاک** برتر دانستن خود از دیگری نیست و فقط زندگی بر اساس **تقوا** معیار برتری، بزرگی و بزرگواری است.

الگوی مطلوب **قرآنی**، تکثر و تنوع زبانی، نژادی و قومی را، **مانع** وحدت و همدلی نمی‌داند، بلکه انسان‌ها را به **منشأ وحدت** رهنمون می‌سازد

رشد و شکوفایی جهان اسلام از قرن **سوم** و **چهارم** هجری نیز به دلیل پیروی از این الگو و احترامی بود که اقوام مختلف در جهان اسلام برای **یکدیگر** قائل بودند.

امام علی (ع) می‌فرماید: «مردم دشمن چیزی هستند که نمی‌شناسند.» انسان هنگامی که در تاریکی ناآگاهی به سر می‌برد، هر شبی را که از دور می‌بیند و هر آوازی را که می‌شنود، نشانه حیوانی درنده و خطرناک می‌پندارد.

افراد معمولاً به دیگری که آنها را به درستی نمی‌شناسند، **بدبین‌اند** و از آنها دوری می‌کنند.

از این رو، **یکی** از راه‌های ایجاد **آشتی**، اتحاد و دوستی در میان گروه‌ها و ملت‌ها، **شناخت متقابل** است. در این میان، حکومت می‌تواند با زمینه‌سازی

برای شناخت مردم از یکدیگر در سطح محلی، ملی و منطقه ای، **بسیاری** از مشکلات را **حل** کند و امکان **همدلی** مردم با یکدیگر را فراهم آورد.

